

З В І Т
ПРО НАУКОВО-ДОСЛІДНУ РОБОТУ
Кафедри латинської та іноземних мов

За період виконання НДР кафедрою було проведено систематизоване наукове теоретичне дослідження у галузі педагогіки на загальну тему

**Нативістично-емпіричні підходи до викладання іноземних мов у медичних
вузах за умов змішаних форм навчання**

Об'єкт дослідження: Професійна підготовка фахівців у медичних навчальних закладах США передбачає підготовку до фахової комунікації як компоненту підготовки до практичної діяльності у галузі охорони здоров'я. Навички міжособистісної взаємодії та комунікативні вміння відіграють важливу роль під час догляду за пацієнтами і відображаються на результатах лікування. Уміння лікаря пояснити, вислухати та поспівчувати суттєво впливають на показники біологічного та психологічного здоров'я пацієнтів.

Мета роботи : Дослідити та систематизувати наявні нативістично-емпіричні підходи до викладання класичних та сучасних іноземних мов у медичних вищих школах в аудиторних умовах та умовах дистанційної форми навчання з подальшою розробкою нових методів навчання, враховуючи особливості окремо взятого вузу.

Метод дослідження: Методологічну основу дослідження становлять положення: герменевтичної теорії інтерсуб'єктного порозуміння та мовної, культурної, духовної діяльності людей; гуманістично-психологічної теорії особистості; особистісно орієнтованого, аксіологічного, креативного, інформаційного, діяльнісного та компетентнісного підходів до підготовки лікарів; міждисциплінарного, системно-структурного, структурно-функціонального та порівняльного підходів до вивчення проблеми підготовки майбутніх лікарів до фахової комунікації; принципи послідовності, логічності, взаємозумовленості та цілісності різних аспектів фахової комунікативної підготовки в університетах США й українських ВМНЗ.

Для досягнення мети і виконання поставлених завдань було використано

комплекс методів дослідження: теоретичні – логіко-історичного аналізу, що дав змогу дослідити розвиток комп'ютерно орієнтованого навчання та навчання засобами ІКТ у вищій освіті, зокрема медичній; синхронічний, діахронічний методи порівняльного аналізу (за Р. Пахоцінським, Я. Прухою, Б. Сліверським) – з метою визначення стану теорії та практики застосування ІКТ у вищій медичній школі США й України; логіко-семантичного та лінгвістичного аналізу – для уточнення понять, термінів і категорій дослідження; контент-аналізу для опрацювання нормативних актів і документів органів управління медичною освітою;

системно- функціональний – у процесі розгляду особливостей і функцій ІКТ у підготовці майбутніх лікарів до фахової комунікації; структурно- системного аналізу, а також структурного моделювання для визначення структури підготовки майбутніх лікарів до фахової комунікації; емпіричні – спостереження, тестування, анкетування – для дослідження ефективності підготовки майбутніх лікарів до фахової комунікації засобами ІКТ й узагальнення даних;

мультиваріативного аналізу та кваліметрії – з метою систематизації результатів опитування студентів-медиків щодо використання ІКТ та Інтернету для навчання.

Інтеграційні процеси, а також технологізація та інформатизація, відбуваються в усіх царинах життєдіяльності суспільства. Ці явища зумовлюють суттєві трансформації у вищій освіті. Стрімкий розвиток новітніх технологій актуалізує необхідність модернізації вітчизняної системи медичної освіти, переосмислення підходів до підготовки у вищих медичних навчальних закладах (ВМНЗ) конкурентоздатних лікарів, спроможних швидко адаптуватися до змін у галузі охорони здоров'я. У цьому контексті доцільним є врахування кращого зарубіжного досвіду, пріоритетних шляхів і тенденцій реформування вищої медичної школи з метою реалізації комплексу завдань, визначених Національною стратегією розвитку освіти в Україні на даний час. Одним із важливих компонентів професійної підготовки лікаря є навички фахового мовлення рідною й іноземними мовами, що виявляються у професійно зумовлених комунікативних ситуаціях. Вивчення основ фахової комунікації передбачено освітньо-

професійними програмами підготовки студентів-медиків, проте практика засвідчує недостатню готовність лікарів до фахової комунікації низький рівень мовленнєвих умінь і навичок, невміння налагоджувати ділові стосунки з колегами, медичним персоналом, невміння та небажання виявляти емпатію, будувати доброзичливі, довірливі відносини з пацієнтами та їхніми близькими тощо. Тим часом у розвинутих країнах здійснюється цілеспрямована підготовка майбутніх медиків до професійного спілкування. Зокрема, у вищій медичній освіті США, що є визнаним лідером щодо якості підготовки лікарів, з цією метою ефективно застосовуються інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ). Дослідити та систематизувати наявні нативістично-емпіричні підходи до викладання класичних та сучасних іноземних мов у медичних вищих школах в аудиторних умовах та умовах дистанційної форми навчання з подальшою розробкою нових методів навчання, враховуючи особливості окремо взятого вузу

Результати НДР впроваджуються в практику викладання як класичних, так і сучасних іноземних мов.

